

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

۰۶ سپتمبر ۲۰۱۲

کشتار همگانی زندانیان سیاسی

در جمهوری اسلامی

کشتار زندانیان سیاسی در دهه ۶۰ به ویژه کشتار همگانی آنان در سال ۱۳۶۷، یکی از دردناک ترین جنایاتی است که مانند آن کمتر در جهان امروز رخ داده است. طی دو ماه آخر تابستان سال ۶۷ شمسی، بیش از پنج هزار زندانی سیاسی که دوران محکومیت خود را می گذراندند بنا به دستور خمینی دوباره مورد بازجوئی قرار گرفتند و در پرسش و پاسخ های چند دقیقه ئی، بدون این که هدف از این بازجوئی ها برای شان روشن شود، محکوم به اعدام شدند و جان باختند.

این زندانیان، فعالان سیاسی بودند که به خاطر دفاع از مردم محروم جامعه و مخالفت با حاکمیت خفقان و ستم و سرکوب، پس از تحمل درد و شکنجه های فراوان در دادگاه های چند دقیقه ئی جمهوری اسلامی و بدون برخورداری از وکیل مدافع به زندان های دراز مدت محکوم شده و زیر فشار بسیار و در شرایط بسیار نامناسبی دوران محکومیت خود را می گذراندند.

رژیم تبهکار جمهوری اسلامی، مرتکب این کشتار همگانی شد تا امکان هرگونه استفاده از تجربه مبارزاتی زندانیان سیاسی را در مبارزه با خود از بین ببرد.

گلزار خاوران، گور دسته جمعی هزاران زندانی سیاسی، محل گردهم آئی مردم و خانواده های داغ دیده این زندانیان است که امروزه هم چون یک سند جنایت بر چهره کریمه جمهوری اسلامی خودنمایی می کند.

فشردن گلوی مردم برای پیشگیری از بیان این تباهی، سیاست پایه‌ئی رژیم است که برای بقای خود، زندانی به وسعت تمام جامعه ساخته و با سرکوب شبانه روزی، تلاش می‌کند بندهای استبداد را هرچه محکم‌تر کند و چندی پیش‌تر به زندگی سراسر ستم و آزادی‌کشی خود ادامه دهد.

بزرگداشت یاد و خاطره جانبختگان زندانی، ضمن این که بیان احساس و درونه عاطفی و نفرت از این جنایت‌ها است؛ به منظور این هشدار به مردم جهان نیز است که؛ نیروی بالنده مردم قصد دارد که در دنیای آینده سد بزرگی در برابر این گونه جنایت‌ها برپا کند.

این کوششی است برای یافتن داروی درد و از میان بردن زمینه‌های مادی سیاست سرکوب و کشتار و سلطه‌گری؛ تا انسان بتواند آسوده و بری از ستم و گرسنگی زندگی کند. پاسخ تمام این پلیدی‌ها، تلاش برای بنای یک دنیای بهتر، یک دنیای آزاد از هر گونه ستم است. دنیائی که در آن تمام نیروی خلاقه انسان بتواند در راه آزادی‌بیان و فراهم کردن زندگی آسوده و بی‌دردسر برای تمام مردم جامعه به کار افتد.

کانون نویسندگان ایران در تبعید، می‌کوشد تا با مبارزات خود و افشای این گونه جنایت‌ها سهم کوچکی در برپائی دنیای بدون ستم آینده داشته باشد.

کانون نویسندگان ایران در تبعید

سپتامبر ۲۰۱۲